

RUTS

1

2

3

4

KAPITTEL 1

I de dager da dommerne styrte, blev det engang hungersnød i landet. Da drog en mann med sin hustru og sine to sønner avsted fra Betlehem i Juda for å opholde sig nogen tid i Moabs land.

² Mannen hette Elimelek, hans hustru No'omi og hans to sønner Mahlon og Kiljon; de var efratitter [fra Efrata, de. Betlehem] -fra Betlehem i Juda. De kom nu til Moabs land og blev der.

³ Så døde Elimelek, No'omis mann, og hun blev tilbake med sine to sønner.

⁴ De tok sig moabittiske hustruer, den ene hette Orpa og den andre Rut; og de bodde der omkring en ti års tid.

⁵ Da døde også begge sønnene, Mahlon og Kiljon; og kvinnen var tilbake etter sine to sønner og etter sin mann.

⁶ Da brøt hun op med sine sønnekoner og vendte tilbake fra Moabs land; for hun hadde hørt i Moabs land at Herren hadde sett til sitt folk og gitt dem brød.

⁷ Hun drog bort fra det sted hvor hun hadde vært, og begge hennes sønnekoner var med henne. Mens de nu gikk frem etter veien for å vende tilbake til Juda land,

⁸ sa No'omi til sine to sønnekoner: Vend om og gå hjem igjen, hver til sin mors hus. Herren vise godhet mot eder, som I har gjort mot de døde og mot mig!

⁹ Herren gi eder at I må finne et hjem, hver i sin manns hus! Og hun kysset dem; men de brast i gråt

¹⁰ og sa til henne: Nei, vi vil følge dig tilbake til ditt folk.

¹¹ Da sa No'omi: Vend om, mine døtre! Hvorfor vil I gå med mig? Har jeg da ennu sønner i mitt liv som kunde bli eders menn?

¹² Vend om, mine døtre, og gå hjem! For jeg er for gammel til å bli en manns hustru. Om jeg så tenkte: Jeg har ennu håp, ja, om jeg så ennu inatt fikk en mann og så fødte sønner,

¹³ skulde I derfor vente til de blev store? Skulde I derfor stenge eder inne og ikke få eder menn? Nei, mine døtre! For det er meget bitrere for mig enn for eder, eftersom Herrens hånd har rammet mig så hårdt.

¹⁴ Da brast de atter i gråt. Og Orpa kysset sin svigermor og sa henne farvel, men Rut vilde ikke skilles fra henne.

¹⁵ Da sa hun: Du ser din svigerinne er vendt tilbake til sitt folk og til sin gud; vend nu du og tilbake og følg din svigerinne!

¹⁶ Men Rut sa: Søk ikke å overtale mig til å forlate dig og vende tilbake! For dit du går, vil jeg gå, og hvor du blir, vil jeg bli; ditt folk er mitt folk, og din Gud er min Gud;

- ¹⁷ hvor du dør, vil jeg dø, og der vil jeg begraves. Herren la det gå mig ille både nu og siden om noget annet enn døden skal skille mig fra dig.
- ¹⁸ Da No'omi så at hun var fast i sitt forsett om å gå med henne, holdt hun op med å tale til henne om det.
- ¹⁹ Så gikk de begge videre til de kom til Betlehem. Og da de kom til Betlehem, kom hele byen i bevegelse for deres skyld, og kvinnene sa: Er dette No'omi?
- ²⁰ Da sa hun til dem: Kall mig ikke No'omi, [ynde] kall mig Mara! [bitterhet] For den Allmektige har gjort det meget bittert for mig;
- ²¹ med fulle hender drog jeg bort, men med tomme hender har Herren latt mig vende tilbake. Hvorfor kaller I mig No'omi, når Herren har vidnet imot mig, og den Allmektige har latt det gå mig ille?
- ²² Så kom da No'omi tilbake med sin sønnekone, moabittinnen Rut -- hun var vendt tilbake fra Moabs land; og de kom til Betlehem i begynnelsen av bygghøsten.

KAPITTEL 2

No'omi hadde en frende på sin manns side, en mektig mann av Elimeleks slekt, som hette Boas.

- ² En dag sa Rut, moabittinnen, til No'omi: Kjære, la mig få gå ut på akeren og sanke aks efter en for hvis øine jeg finner nåde! Hun svarte: Gå du, min datter!
- ³ Så gikk hun avsted, og hun kom og sanket aks på akeren efter høstfolkene; og det traff sig så at den aker hun sanket på, tilhørte Boas, som var av Elimeleks slekt.
- ⁴ Da kom Boas nettop fra Betlehem, og han sa til høstfolkene: Herren være med eder! De svarte: Herren velsigne dig!
- ⁵ Og Boas sa til den av sine tjenere som var satt over høstfolkene: Hvem tilhører denne pike?
- ⁶ Tjeneren som var satt over høstfolkene, svarte: Det er den unge moabittinne som har fulgt No'omi tilbake fra Moabs land;
- ⁷ hun sa: La mig få sanke op og samle aks mellem kornbåndene efter høstfolkene! Så kom hun og har stått her fra imorges like til nu; hun har bare sittet en liten stund i huset.
- ⁸ Da sa Boas til Rut: Hør, min datter! Gå ikke bort og sank aks på nogen annen aker og gå heller ikke herfra, men hold dig til mine piker her!
- ⁹ Se efter hvor høstfolkene arbeider på akeren, og gå efter dem! Jeg har befalt tjenerne ikke å røre dig; og blir du tørst, så gå bort til karene og drikk av det som tjenerne øser!
- ¹⁰ Da falt hun på sitt ansikt og bøide sig til jorden og sa til ham: Hvorfor har jeg funnet nåde for dine øine, så du tar dig av mig, enda jeg er en fremmed?
- ¹¹ Boas svarte henne: Det er blitt mig fortalt alt hvad du har gjort mot din svigermor efter din manns død, hvorledes du forlot din far og din mor og ditt fedreland og drog til et folk som du før ikke kjente.
- ¹² Herren gjengjelde dig hvad du har gjort! Gid du må få full lønn av Herren, Israels Gud, til hvem du er kommet for å søke ly under hans vinger!
- ¹³ Hun sa: La mig finne nåde for dine øine, min herre, siden du har trøstet mig og talt vennlig til din tjenerinne, enda jeg ikke engang er som en av de kvinner som er i din tjeneste.
- ¹⁴ Da tiden var kommet til å holde måltid, sa Boas til henne: Kom hit og et av brødet og dypp ditt stykke i vineddiken! Så satte hun sig ved siden av høstfolkene, og han rakte

henne ristet korn, og hun åt og blev mett, og enda hadde hun tilovers.

¹⁵ Derefter stod hun op for å sanke, og Boas bød sine tjenere og sa: Også mellom kornbåndene kan hun sanke, og I skal ikke gjøre henne fortred.

¹⁶ I skal endog trekke aks ut av kornbåndene til henne og la dem ligge så hun kan sanke dem op, og I skal ikke skjenne på henne.

¹⁷ Så sanket hun aks på akeren like til aftenen, og da hun banket ut det hun hadde sanket, var det omkring en efa bygg.

¹⁸ Hun tok det og gikk til byen, og hennes svigermor fikk se det hun hadde sanket. Så tok hun frem det hun hadde tilovers, da hun hadde ett sig mett, og gav henne det.

¹⁹ Da sa hennes svigermor til henne: Hvor har du sanket idag, og hvor har du arbeidet? Velsignet være han som tok sig av dig! Og hun fortalte sin svigermor hvem hun hadde arbeidet hos, og sa: Den mann jeg har arbeidet hos idag, heter Boas.

²⁰ Da sa No'omi til sin sønnkone: Velsignet være han av Herren, som ikke har tatt sin miskunnhet bort hverken fra de levende eller fra de døde! Og No'omi sa til henne: Den mann er en nær slektning av oss; han er en av våre løsere.

²¹ Da sa Rut, moabittinnen: Han sa også til mig: Hold dig til mine folk til de er ferdig med hele min høst.

²² Og No'omi sa til Rut, sin sønnkone: Det er godt, min datter, at du går ut med hans piker, forat du ikke skal komme til å lide noget ondt på en annen manns aker.

²³ Så holdt hun sig til Boas' piker og sanket aks til både bygghøsten og hvetehøsten var til ende. Men hun bodde hos sin svigermor.

KAPITTEL 3

Og No'omi, hennes svigermor, sa til henne: Min datter! Jeg vil prøve å la dig få et hjem, så du kan ha det godt.

² Hør nu: Boas, hvis piker du har vært sammen med, er jo vår frende. Han kaster inatt sitt bygg på treskeplassen.

³ Nu skal du tvette dig og salve dig og ta dine klær på og gå ned til treskeplassen; men gi dig ikke til kjenne for mannen før han er ferdig med å ete og drikke!

⁴ Når han så legger sig, skal du merke dig stedet hvor han legger sig; gå så der bort og slå op dekket ved hans føtter og legg dig; så vil han selv si dig hvad du skal gjøre.

⁵ Hun svarte: Jeg skal gjøre alt det du sier.

⁶ Så gikk hun ned til treskeplassen og gjorde aldeles som hennes svigermor hadde pålagt henne.

⁷ Da Boas hadde ett og drukket og var blitt vel til mote, gikk han og la sig ved kanten av kornhaugen; da kom hun stille og slo op dekket ved hans føtter og la sig der.

⁸ Midt på natten blev mannen opskremt; han bøide sig frem og fikk se at der lå en kvinne ved hans føtter.

⁹ Og han sa: Hvem er du? Hun svarte: Jeg er Rut, din tjenerinne. Bre ditt dekke ut over din tjenerinne; for du er løser.

¹⁰ Da sa han: Velsignet være du av Herren, min datter! Du har nu lagt en større kjærlighet for dagen enn før, ved ikke å gå efter de unge menn, hverken de fattige eller de rike.

¹¹ Så vær nu ikke redd, min datter! Alt det du sier, vil jeg gjøre for dig; for alt folket i min by vet at du er en bra kvinne.

¹² Det er sant som du sier: Jeg er virkelig løser; men det er en annen løser som er

nærmere enn jeg.

13 Bli nu her natten over! Vil han da imorgen løse dig, godt, så la ham det! Men har han ikke lyst til å løse dig, så løser jeg dig, så sant Herren lever! Bli liggende til imorgen tidlig!

14 Så blev hun liggende ved hans føtter til om morgenen; da stod hun op, før folk ennå kunde kjenne hverandre. For han sa: Det må ikke bli kjent at kvinnen er kommet hit til treskeplassen.

15 Så sa han: Kom hit med den kåpe du har på, og hold i den! Og hun holdt i den, og han målte op seks mål bygg og la det på hennes rygg; og hun gikk inn til byen.

16 Da hun kom til sin svigermor, spurte hun: Hvorledes er det gått dig, min datter? Og hun fortalte henne alt det mannen hadde gjort mot henne,

17 og sa: Disse seks mål bygg gav han mig; for han sa: Du må ikke komme tomhendt hjem til din svigermor.

18 Men hun sa: Hold dig nu i ro, min datter, til du får vite hvorledes saken faller ut! For den mann hviler ikke før han får saken avgjort, og det ennå idag.

KAPITTEL 4

Men Boas var gått op til byporten og hadde satt sig der. Da kom løseren som Boas hadde talt om, nettop forbi, og Boas sa: Kom hit og sett dig her, min venn! Og han kom og satte sig.

2 Så kalte han til sig ti menn av byens eldste og sa: Sett eder her! Og de satte sig.

3 Derefter sa han til løseren: Den aker som tilhørte vår bror Elimelek, har No'omi solgt, hun som er kommet tilbake fra Moabs land.

4 Og jeg tenkte jeg vilde la dette komme til din kunnskap og si: Kjøp den i overvær av dem som sitter her, og av mitt folks eldste! Vil du innløse den, sa gjør det; men hvis ikke, så si mig det, sa jeg kan vite det! For det er ingen til å innløse den uten du og efter dig jeg selv. Han svarte: Jeg vil innløse den.

5 Da sa Boas: Når du kjøper akeren av No'omi, kjøper du den også av moabittinnen Rut, den avdødes hustru, for å opreise den avdødes navn på hans arvelodd.

6 Løseren svarte: Jeg kan ikke innløse den for mig, for da vilde jeg ødelegge min egen arvelodd; innløs du for dig det jeg skulde løse, for jeg kan ikke innløse det.

7 I gamle dager var det skikk i Israel ved innløsning og bytte at den ene part til stadfestelse av saken drog sin sko av og gav den til den andre; dette gjaldt som bekreftelse i Israel.

8 Derfor sa løseren til Boas: Kjøp du det! Og med det samme drog han sin sko av.

9 Da sa Boas til de eldste og alt folket: I er idag vidner på at jeg har kjøpt av No'omi alt det som tilhørte Elimelek, og alt som tilhørte Kiljon og Mahlon.

10 Også moabittinnen Rut, Mahlons enke, har jeg vunnet mig til hustru for å opreise den avdødes navn på hans arvelodd, så den avdødes navn ikke skal bli utryddet blandt hans brødre og i hans hjemsteds port; det er I vidner på idag.

11 Og alt folket som var i porten, og de eldste sa: Ja, det er vi vidner på. Herren la den kvinne som nu drar inn i ditt hus, bli som Rakel og Lea, de to som bygget Israels hus, og gid du må bli en mektig mann i Efrata og få en navnkundig sønn i Betlehem!

12 Ditt hus bli som Peres' hus -- han som Tamar fødte Juda-ved de efterkommere som Herren vil gi dig med denne unge kvinne!

13 Så tok Boas Rut hjem til sig, og hun blev hans hustru, og han gikk inn til henne; og

Herren gav henne livsfrukt, og hun fødte en sønn.

14 Da sa kvinnene til No'omi: Lovet være Herren, som ikke lot dig fattes en løser idag, og han bli navnkundig i Israel! [nemlig ved sønner]

15 Han skal bli din sjels trøster og din alderdoms forsørger; for din sønnekone, som har dig kjær, har født ham, hun som er mere for dig enn syv sønner.

16 Og No'omi tok barnet og la ham i sitt fang, og hun blev hans fostermor.

17 Og grannekonene gav ham navn og sa: No'omi har fått en sønn! De kalte ham Obed; han blev far til Isai, Davids far.

18 Dette er Peres' etterkommere: Peres fikk sønnen Hesron,

19 og Hesron fikk sønnen Ram, og Ram fikk sønnen Amminadab,

20 og Amminadab fikk sønnen Nahson, og Nahson fikk sønnen Salma,

21 og Salmon fikk sønnen Boas, og Boas fikk sønnen Obed,

22 og Obed fikk sønnen Isai, og Isai fikk sønnen David.

For other languages please go to **www.wordproject.org**